

Nadprírodné Evanjelium

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Obsah

Úvod	2
1. kapitola.....	5
Pre niektorých je Evanjelium príliš ťažké.....	6
Ako prišiel Ježiš na tento svet.....	7
Každých dve tisíc rokov nové rozmedzie času.....	7
Incident so skeptikom, ktorý pochyboval o panenskom počatí.....	9
2. kapitola.....	18
Dni návratenia.....	18
Izrael – ten „figový strom“.....	19
Božie tajomstvá zjavené „nemluvňatám v Kristovi“.....	19
„Nepomíne toto pokolenie, až sa to všetko stane“	20
Rovnako ako Židia, tak aj my odvrhujeme Krista.....	20
Od času Letníc bol „figový strom“ čas od času prerezaný.....	21
Boh povedal - „Ja nahradím“.....	21
Útecha Božieho hlasu.....	22
„Zvuk valiaceho sa prudkého vetra“ - prebúdza!.....	22
Existuje obnova - skrze Ducha Svätého.....	22
Boh si pripravuje cirkev plnú slávy.....	23
Musíte vojsť do toho veľkého prebudenia teraz!.....	23
3. kapitola.....	25
Ježiš a legión zatratených.....	25

Nadprirodzené Evanjelium

1. kapitola

Čítanie z Písma: Lukáš 1:5-56

Väčšina z vás iste vie, že som bol ordinovaný v baptistickej cirkvi. Myslel som si, že som naozajstný kazateľ. Viete, ako sa cíti každý mladý kazateľ s Bibliou pritisnutou k hrudi, a myslí si, že je kazateľ. Niekedy sa stretávam s ľuďmi, ktorí sa ma pýtajú, „Si kazateľom?“ A ja odpovedám: „Áno, iste som kazateľom,“ a vložím ruku do vrecka a vytiahnem svoju poverovaciu listinu, aby som im to ukázal.

Ale keď som prišiel sem do St. Louis na bohoslužbu pod stanom, počul som istého letničného kazateľa. Keď som počul toho muža kázať, už som sa nikdy neodvážil povedať, že som kazateľom. Ten muž kázal tak, že až očervenel v tvári a kolená mu až kmitali. A pokračoval, až klesol na podlahu, kým sa znovu nenadýchol a nevzchopil, ale kázanie vôbec neprerušil. Mohli by ste ho počuť na vzdialenosť mestského bloku. Ó, ach, toto som ja nedokázal!

To mi pripomína chlapčenské dni, keď sme žili na farme. Môj otec bol celkom dobrým jazdcom, a dokonca krotiteľom koní. S mojou mamou sa stretol na Rodeu na západe. Potom sa vzali a presťahovali do Kentucky a neskôr do Indiany. Rád som sedel a pozoroval svojho otca, ako jazdí. Na tejto farme, kde sme žili, mali sme iba ťažného koňa na orbu s mohutnými kopytami. Niekedy som s ním oral celý deň a on bol taký unavený, že sa sotva hýbal. Potom sme ho viedli k napájadlu. Keď otec na poli skončil prácu, rýchle som utekal a priniesol sedlo. Pod sedlo som umiestnil bodliaky a pokúšal som sa na ňom previezť. Ale ten starý kôň bol taký unavený, že sotva dvíhal nohy od zeme. Ale ja som si myslel, že som jazdcom.

Keď som mal osemnásť, bol som presvedčený, že som natoľko dobrým jazdcom, že by som mohol odísť na západ a stať sa krotiteľom koní. Prišiel som do Phoenixu bez centu. Mal som krátke nohy a vyzeral som ako malé neskúsené dieťa. Ale vpustili ma do vnútra toho rodea. Všetci kovboji sa posadili na múrik. Vyšplhal som sa a posadil sa vedľa nich, pozeral som sa na nich, a potom na seba a porovnával som sa s nimi. Priviedli jedného kovboja, ktorý sa mal prejsť na jednom preslávenom koni. On toho koňa uchopil a vyskočil na neho. Kôň dvakrát vyhodil zadkom a kovboj letel na jednu a sedlo na druhú stranu.

Usporiadatelia koňa chytili a sanitka jazdca odviezla. Z jeho uší tiekla krv. Hneď som vedel, že to nie je ten môj starý kôň na orbu. Potom ku nám prišiel nejaký muž s ponukou, že každému z nás dá po päťdesiat dolárov (a pamätajte, že to bolo v čase ekonomickej krízy), ak vydržíme na tom koni jednu minútu. V tom okamihu pozrel na mňa, a opýtal sa, „Si jazdec?“ Povedal som, „Nie, pane.“ A podobne je to s tým mojím kazateľstvom. Bol som kazateľom, kým som neuvidel pravého kazateľa, a bol som jazdcom, kým som neuvidel pravého jazdca.

Ale to, čo viem o Pánovi, s tým sa rád podelím s druhými. On je skutočne úžasný. Rád o Ňom rozprávam a o Jeho veľkej добрote a milosrdenstve. V súčasnosti, predtým, ako idem kázať, obvykle sa snažím uzavrieť do seba a idem do tichej miestnosti, nejem, väčšiu časť dňa sa modlím, alebo kým nepocítim Jeho prítomnosť. A potom, keď prídem za kazateľňu, viem, že On je na blízku.

Všemohúci Boh zveril veľkú službu Svojmu Synovi Ježišovi Kristovi. Túto službu dal aj nám. My ju máme niesť ďalej, kým nepríde. To je iba pokračovanie. Máme zotrvať vo vyučovaní toho istého posolstva s tou istou mocou. Máme to niesť do najvzdialenejších končín zeme.

Pre niektorých je Evanjelium príliš ťažké

Chcem poukázať na niečo súvisiace s Evanjeliom. Pre ľudí vzdelaných, zákonníkov a vodcov Boh urobil Evanjelium ťažké-nelahké. Prípadá im zložitú. Ježiš mnohokrát vyučoval v podobenstvách a ľudia ich nemohli pochopiť. Niekedy Ho nemohli pochopiť dokonca jeho vlastní učeníci, až konečne povedali, „Teraz hovoríš jasne a nie v podobenstvách.“ Ježiš povedal, že, „... skryl tieto veci pred múdrymi a opatrnými a zjavil ich nemluvňatám.“

Čo to znamená? Skôr, ako môžeš porozumieť Ježišovým slovám, musíš Ho milovať. Moja manželka mi píše listy a hovorí, „Drahý Billy, dnes večer sedím a uvažujem o tebe, a tak ďalej.“ Čítam to, o čom píše, ale medzi riadkami čítam to, čo chce povedať. To je tak preto, že ju milujem. Tak je to aj s čítaním Biblie. Boh to ukryl pred chytrými, bystrými, prehnane vzdelanými, ale my, ktorí Ho milujeme, môžeme vedieť, čo On tým mieni, keď čítame Jeho Slovo. Je to ako milostná záležitosť.

Ako prišiel Ježiš na tento svet

Teraz trochu preskúmame Kristovo narodenie. On prišiel na tento svet a narodil sa v maštali. Prišiel do maštale a podstúpil trest smrti. Sám Pán zástupov sa narodil v jaslích. Zomrel na kríži najpotupnejšou smrťou, akou kto mohol zomrieť. Jeho telo bolo utýrané a rozbité. Visel nahý pred davom ľudí, ktorý stál obďaleč. Aká to hanebná cena, ktorou zaplatil za naše hriechy. Boh to dopustil pre naše vykúpenie a my potom pohrdame Jeho láskou. Ak si bol raz spasený, potom sa pozastavuješ nad tým, ako si sa mohol tak dlho vzpierať. Vidím toto telo, pomliaždené, zbité, zhanobené, kvôli tomu, aby tvoje hriechy boli sňaté. Aká cena, ktorá bola zaplatená!

Každých dve tisíc rokov nové rozmedzie času

Pred každou významnou udalosťou nás Boh vopred varuje. Pred potopou poslal Noeho. Pred koncom ďalšieho rozmedzia k nám poslal Ježiša. Teraz sme na konci ďalších dvoch tisíc rokov. Každých dvetisíc rokov sa stane niečo veľkolepé. Starý svetový poriadok speje ku svojmu zániku a začína nový. Všimnite si, keď Boh oznamuje tieto veci, On zvyčajne posieľa Svojich anjelov, aby to oznámili.

Istý kazateľ mi prednedávnom povedal, „Brat Branham, vždy hovoríš o nejakom anjelovi. Nemal by si o tom hovoriť.“ Namietol som, „Brat, nechceš, aby som hovoril pravdu? Nehovorím o službe nejakého anjela, ale o službe Pána Ježiša Krista spolu s anjelom ako jeho služobníkom.“ On povedal, „Brat Branham, to platilo iba v Starom zákone pre prorokov. V posledných dňoch je cirkev vedená Duchom Svätým.“ Povedal som, „To je pravda, brat, ale anjeli posluhovali aj v Novom zákone.“ On sa tomu vysmial. A tak som pokračoval, „On zjavil veci Márii.“ On na to, „Ale to bolo pred príchodom Ducha Svätého.“

Povedal som ďalej, „Veríš tomu, že Filip mal Ducha Svätého?“ „Iste, mal,“ odpovedal. Tak som povedal, „Keď bol Filip v Samárii a zúčastnil sa toho veľkého prebudenia, kto to bol, kto sa mu zjavil a povedal, aby išiel do Gazy? ANJEL PÁNOV! Určite veríš, že Peter mal Ducha Svätého, ale keď bol jednej noci v žalári (a v dome Marka sa konalo modlitebné zhromaždenie), kto to bol, kto sa pred ním zjavil, postavil sa pred ním ako svetlo? To nebol Duch Svätý, ale anjel Boží. Pozri na Pavla (a dobre vieš, že mal Ducha Svätého). On sa nachádzal štrnásť dní a nocí na lodi bez toho, aby videl slnko alebo hviezdy, ale keď vstúpil do kajuty, aby sa modlil, niekto sa tam s ním stretol! Vrátil sa

späť a povedal, „Buďte dobrej mysle, lebo tejto noci sa mi ukázal anjel toho Boha, ktorého som a ktorému aj slúžim, povedal: Neboj sa, Pavol.“

Len si spomeňte na Jána Zjavovateľa, kto sa mu to zjavil? Ježiš mu povedal, „Ja, Ježiš, som poslal Svojho anjela, aby ti ukázal tieto veci.“ Ján sa chcel pokloniť anjelovi. Ale pravý anjel neprijme poklonu. To nie je uctievanie anjela, ale ich služba! Anjeli sú služobnými duchmi poslanými od Boha.

A tak pred tým, ako sa stane nejaká významná udalosť, Boh pred tým posielal Svojho anjela, aby to oznámil.

Pred narodením Krista sa Boh rozhlíadal po nejakom dobrom mužovi. Takého muža našiel v Zachariášovi. Len si spomeňte, že on chodil v celom svetle, ktoré mal. Boh požehná každého muža, ktorý bude chodiť v celom svetle, ktoré má. Zachariáš aj jeho žena boli zbožní, ostríhali prikázania a ustanovenia Hospodinove a boli bezúhonní. Zachariáš bol navyše vynikajúcim mužom židovského náboženstva. Zachariáš bol teda raz v chráme a obetoval kadidlo na oltári Hospodinovi, zatiaľ čo zhromaždenie bolo vonku a modliło sa. Keď vstúpil do vnútra, uvidel na pravej strane vo svojej blízkosti archanjela Gabriela. Mnohokrát Boh posielal menších anjelov, ale keď uvidíte Gabriela, potom si môžete byť istí, že ide o mimoriadnu udalosť. Gabriel oznámil prvý príchod Krista a oznámi tak isto ten druhý príchod. On vydá zvuk Božej trúby.

Gabriel teda stál po boku Zachariáša a povedal, „Zachariáš, našiel si milosť u Boha. Modlil si sa dlho o dieťa. A tvoja manželka Alžbeta je už stará a neplodná, ale keď sa vrátiš domov, tvoja manželka počne dieťa a nazveš jeho meno Ján.“ Práve tu máme príklad kazateľa, muža Božieho, ktorý opomenul rozpoznať Slovo Božie. Zachariáš povedal, „Ako sa to môže stať, predsa ja aj moja žena sme už starí?“ Gabriel teda povedal, „Ja som Gabriel stojaci v Božej prítomnosti a moje slovo sa vyplní v pravom čase. Ale pretože si spochybnil Slovo Božie, budeš nemý, kým sa dieťa nenarodí.“ Keď Zachariáš vyšiel z chrámu, nemohol prehovoriť k ľuďom. Bol nemý do narodenia dieťaťa.

Asi šesť mesiacov neskôr sa prihodilo niečo mladej panne, ktorá žila v Nazarete. Aj keď bol Nazaret považovaný za jedno z najopovrhovanejších miest na svete, ona žila počestným životom mladej ženy. Nezáleží na tom, ako je skazené mesto, vy môžete žiť počestným životom. Znázorním to teraz ako malú drámu, predstavme si, že to bolo v pondelok, deň, keď sa perie. Tu je teda Mária. Je to mladé dievča, ktorá má známosť s istým mužom, Jozefom. Tá mladá panna ide ku studni pre vodu (ten prameň dnes môžete vidieť na ceste

do Nazaretu). V týchto dobách nosili ženy vodu v hlinených nádobách na hlave. Cestou späť sa niečo prihodilo. Zažiarilo svetlo! Ona sa toho svetla zľakla. Anjel ku nej prehovoril, „Zdravá buď, Mária“ (inými slovami, „Zastav sa, Mária, a dávaj pozor“). „Požehnaná si medzi ženami.“ Ó, to túto pannu predesilo. Aj teba by to predesilo, keby sa pred tebou postavil anjel Pánov.

Niektorí ľudia hovoria, „Brat Branham, prečo sa neopýtaš toho anjela na jeho meno, keď sa ti znova ukáže?“ Vyskúšajte to. Ste tak predesení, že neviete, čo hovoriť. To hovorí on. Vy počúvate. A tak on tam bol, stál pred Máriou. Informoval ju o Alžbete. Alžbeta a Mária boli sesternice. Tu teda bola Mária. Nevedela o tom, čo sa má stať. Keď jej anjel oznámil, že i ona bude mať dieťa, povedala, „Ako sa to môže stať, keď nepoznám muža?“

Anjel povedal, „Duch Svätý zostúpi na teba. Keď sa to dieťa z teba narodí, On sa bude volať Synom Božím.“ A tu máme to, ku čomu sa upiera naša viera... je to PANENSKÉ POČATIE!

Incident so skeptikom, ktorý pochyboval o panenskom počatí

Pred nedávnom v horách sa mi môj priateľ lovec snažil po celý deň, až dlho do noci oponovať. On povedal, „Brat Branham, snáď neveríš, že panenské počatie je pravdivé?“ „Potom si ešte nikdy nepozeral do tváre niekoho, kto tomu verí viac ako ja,“ znela moja odpoveď. On mi teda povedal, „To sa predsa prieči vedeckým zákonom. To tak nemôže byť. Budem s tebou súhlasiť, kým sa budeme baviť o tom, že existovala nejaká moc, ktorá stvorila tento svet, ale jednoducho nemôžem veriť v panenské počatie. Ježiš bol dobrým človekom, ale nie nadprirodzeným. Život pochádza z muža a ženy.“

Povedal som, „Dobre, pozri, v tom prípade Duch Svätý zatienil túto malú pannu a stvoril krvné bunky. A tá žena porodila to Dieťa.“

A, priatelia, chcem vám povedať, že cirkev potrebuje zatienenie Duchom Svätým – ona potrebuje členov, ktorí mali nadprirodzené narodenie, nové narodenie mocou Ducha Svätého. Už nepotrvá dlho, a bude jar a vtáčiky si budú stavať hniezda. Samička bude klásť vajíčka, ale ak nebola so samčekom, z tých vajíčok sa nič nevyľiahne. Môže sedieť na tých vajíčkach a prevracať ich znova a znova a môže byť taká verná, že schudne a vyhladuje sa tak, že nebude môcť odletieť z hniezda, ale vajíčka tam zhnijú! A to je moja mienka o mnohých z tých formálnych cirkví. Je to jednoducho znáška zhnitých vaječiek v hniezde. Oni o Bohu nevedia viac ako Hotentot o kresťanskom živote. Môžete sa

s nimi maznať a sedieť na nich, a dokonca robiť z nich diakonov, ale napriek tomu zostanú zhnití. Oni neuveria nadprirodzeným veciam, lebo nikdy neprišli do kontaktu s Kristom. Oni o znovuzrození nevedia nič, alebo ako sa narodiť znova. Môžete povedať, „Máme mnoho členov.“ Máte veľkú znášku zhnitých vajec, kým oni neuveria v nadprirodzeno. Rovno tak môžete vyčistiť hniezdo a začať odznova. Vezmite si kazateľa, ktorý bude kázať pravdu, a Boh vás požehná.

Ten chlapík, s ktorým som hovoril, mi chcel dokázať, ako sme boli najprv žubrienky a ako sme sa stali hubou a ako sa planéta vzdialila od slnka a začala okolo nej krúžiť. On povedal, že so sebou zobrala trošku prachu.

Povedal som, „Odkiaľ sa vzal ten prach?“

„Ona so sebou zobrala takisto trošku vody.“

Povedal som, „Odkiaľ sa vzala táto voda?“ Nemohol na to odpovedať.

Potom som povedal, „Povedal si mi, že slnko páľilo a že z toho vzišli zárodoky. Ako mohli žiť v tej horúčave? Brat, tieto argumenty, ktoré máš, sú také mizerné ako polievka z tieňa kurčaťa, ktoré zdochlo od hladu.“

Nemajú nohu, na ktorej by mohli stáť, a napriek tomu o tom kážu vo verejných školách. Je to hanba a hanba. Teda nie je divné, že prieskum verejnej mienky nedávno ukázal 801 protestantských kazateľov, ktorí neveria v panenské počatie Krista. Povedal som tomu chlapíkovi, „Pripúšťaš, že Ježiš mal pozemskú matku, ale nepripúšťaš, že mal nebeského Otca?“ Odpovedal, „Tak je to, lebo žiaden nebeský Otec neexistuje.“

Povedal som teda, „Chcem ti položiť otázku. Odkiaľ sa vzal prvý človek? Hoci on bol zo žubrienky alebo z opice alebo z niečoho iného, predsa podľa tvojich názorov musel mať otca a matku.“ On sa už o tejto téme do dnešného dňa ani nezmenil!

Duch Svätý teda zatienil Máriu a stvoril život. Ježiš bol panenským Synom Božím. „Nádeja moja je mocne postavená na Ježišovom diele a Jeho spravodlivosti. Keď je okolo mojej duše všade nepokoj, len On je mojou nádejou a príbytkom. Na Kristovi, mocnej Skale, stojím a všetky iné základy sú len prepadajúcim sa pieskom.“ Národy padnú a sklamú a jedného dňa sa hriech navrší tak vysoko, že oceán zatopí pevninu, až dosiahne púšť – ale On bude naďalej Ježišom

Kristom, Synom Božím. Kráľovstvá tohto sveta sklamá a zmiznú, ale On bude aj naďalej Synom Božím, Spasiteľom ľudstva.

Keď Duch Svätý zatienil túto pannu, ona o tom nemlčala ako Zachariáš. Zachariáš mal veľa príkladov k nasledovaniu, lebo bola Anna, ktorá prišla do chrámu a ktorej požehnal Ēli, a ona porodila syna Samuela, hoci bola dovtedy neplodná. Boli tak isto Abrahám so Sárrou, ktorá mala syna v svojej starobe. Ale ešte nikdy predtým sa neuskutočnilo panenské počatie. Namiesto toho, aby sa to snažila, ako tento kňaz, rozlúštiť, Mária sa chopila Boha za Jeho Slovo. Ona uverila niečomu, čo sa doposiaľ nikdy nestalo. Ona nečakala, až keď pocítila život. Ona povedala, „Boh to povedal, a to stačí.“ Ó, ak si dnes večer chorý, Slovo Božie hovorí, „Jeho sinavicami sme uzdravení.“ A tým to hasne. Uchop Boha za Jeho Slovo, a začni sa z toho radovať.

Mária sa s tým chcela priateľsky zveriť, a tak ide navštíviť svoju sesternicu Alžbetu, ktorá šiesty mesiac čaká dieťa. Mária jej hovorí, „Alžbeta, som taká šťastná, dozvedela som sa, že aj ty budeš mať dieťa.“ Alžbeta hovorí, „Áno, drahá, budem mať dieťa a som už v šiestom mesiaci.“ Potom Mária hovorí, „Viem o tom, lebo ku mne prišiel Gabriel a povedal mi, že budem mať dieťa bez toho, aby som poznala muža, a že Jeho meno bude Ježiš.“

Akonáhle bolo meno Ježiš prvýkrát vyslovené ľudskými perami, Ján zaplesal v lone svojej matky. Prvý raz bolo meno Ježiš vyslovené smrteľnými perami, a to spôsobilo, že nenarodené dieťa zaplesalo v lone svojej matky. Akonáhle sa Ján narodil, začali ho vzdelávať vo veciach Hospodina. Oni ho neposlali do nejakého seminára, aby tam dostal niekoľko vedeckých hodností (nepochopíte ma zle – školy skutočne verné Biblii konajú dobrú prácu). Môžete tam nadobudnúť teológiu. Ale Boha môžete nadobudnúť pomocou „kolenológie“, totiž na svojich kolenách. Ján teda išiel na púšť a bol tam osamote s Bohom. Keď mal tridsať rokov, davy ľudí začali prichádzať a načúvať mu. Čo sa s ním stalo? Čo na ňom bolo, čo pohlo celé kraje Judska a Samárie? To nebol jeho odev. Jeho odev, to bola ľavia koža. Bola to moc Božia, ktorá sa pri ňom prejavila v takom rozsahu, že ľudia boli vydesení. Daj nám, Bože, viacej kazateľov, ktorí by kázali krst Duchom Svätým, tak ako Ján. To je nám potrebné.

Boh nám zaslúbil, že uspokojí každú potrebu. Keď vyslobodil Izraelské deti z Egypta, išiel pred nimi a pripravoval im cestu na uspokojenie každej potreby. Môžem vidieť Boha, ktorý pred nimi otvoril cestu, aby prešli cez Červené more, a keď sa potom o to pokúsili neobrezaní, Boh túto cestu uzavrel a oni sa utopili. Potom Duch Boží

zostúpil na Miriam a ona zobrala do ruky tamburínu a tam na brehu Červeného mora mali zhromaždenie Ducha Svätého. A bol tam prítomný takisto Mojžiš so svojimi zodvihnutými rukami oslavujúci Boha. Poviem vám, keď človek prejde na druhú stranu, potom predsa o tom niečo vie!

Potom, keď Izraelské deti prešli na druhú stranu Červeného mora, všimol som si, že Boh im zaslúbil uspokojiť každú ich potrebu. Zásoby, ktoré si zobrali so sebou z Egypta, sa vzápätí vyčerpali. Túto noc išli spať s prázdnyim žalúdkom, ale keď ráno vstali, na zemi ležala manna! Ó, aký nádherný pohľad to musel byť! Všetci vyšli a začali jesť. Keď to zbierali, bolo to ako maličké oblátky, ale keď to ochutnali, bolo to ako med.

To je nádherný predobraz Ducha Svätého dnes. Boh sa o nás stará rovnako ako vtedy. Ich chlieb bol prirodzený, ten náš je duchovný. Pochádza od Boha z neba. Keď my opúšťame Egypt, Boh nám posielá mannu z výsosti, aby nás krmil.

Ale Izraelské deti nemohli uchovať mannu do nasledujúceho dňa. Ona sa pokazila. To je to, s čím majú dnes mnohí ľudia problém. Ľudia sa spoliehajú na to, čo mali dávno predtým. Ich skúsenosť je už ale červivá. Boh dal príkaz, aby si vzali originálny gomer manny a vložili do truhly pre nadchádzajúce pokolenia. A tak Boh dal apoštolom mannu Ducha Svätého, ale ona musela byť uchovaná pre nasledujúce pokolenia – pre všetkých, ktorí vojdú do tejto truhly (korábu), Ježiša Krista. To je tá istá originálna manna, ktorú mali na letnice – nie iba nejaká napodobenina. Je to rýdзи, pravý Duch Svätý, tá istá moc, tá istá radosť, tá istá demonštrácia, to isté uzdravenie. Ten istý Duch Svätý je pre nás a naše deti, ako i pre všetkých, ktorých si povolá Pán.

Dávid povedal, že to chutí ako med na skale. Viete, Dávid bol pastierom, vždy so sebou nosil kapsu s potrebami pre choré ovce. Keď nejaká ovca ochorela, nalial na skalú trošku medu. Zatiaľ čo ovca lízala tento med, vstrebala do seba aj vápnik, ktorý potrebovala na uzdravenie. Ja mám takisto plnú kapsu a chcem to dať na Skalú, Ježiša Krista, a prial by som si, aby ste vy, choré ovce, začali lízať! Nech Moc Božia prenikne vašou dušou. Ona vás uzdraví a vyvedie von z tých formálnych cirkví. Ona uzdravuje vaše srdcové ťažkosti. Kladiem teda med na skalú, Ježiša Krista, pre baptistov, metodistov, presbyteriánov a ktorýchkoľvek iných veriacich v Krista. Ó, na skale je med. Olizuj! Olizuj! Olizuj! Je v tom obsiahnutý vápnik!

Bola taká stará povera, že keď bol človek uhryznutý besným psom, zobrali chorého k tomu, čomu hovorili besný kameň. Položili teda

na neho ten besný kameň, a keď to ku nemu priľnulo, potom žil, a keď nie, potom zomrel. A ten najhorší besný pes, o ktorom viem, je diabol. Ak si ním uhryznutý a ochorel si, len prídi ku Skale - Ježišovi Kristovi, v ktorom je dvojitá liečba, a chop sa jej. Priľni k Nemu! Nepusti sa! Urob pred Bohom vyznanie a dostaneš sa z toho. Chop sa nemennej Božej ruky, nepozeraj na to, čo hovoria lekári. Chop sa toho, čo hovorí Kristus. On ťa cez to prevedie.

Dnešnej cirkvi je treba toho starého, dobrého náboženstva svätého Pavla a biblického Ducha Svätého. Toho je treba celému svetu. Máme naše znamenité cirkvi a naše nové organy a budovy, ale je nám treba trochu ohňa. Môžete si predstaviť muža, ktorý premrzol na smrť, a veľkého teológa, ktorý mu ukazuje obrázok veľkého ohňa a hovorí, „Tu je skutočný oheň. Urobili sme obrázok.“ Ten mrznúci chudák sa nezohreje od toho namaľovaného ohňa. Teológovia vás nezohrejú. Vy to musíte pocítiť! Oni vám hovoria, že to mala prvotná cirkev. Ježiš Kristus je včera aj dnes ten istý, aj na veky! Máme právo na toho istého Ducha Svätého a oheň.

Keď sme pri ohni, keď som bol malým chlapcom, išiel som so svojím bratom okolo rieky a raz sme našli korytnačku. Bol to najhlúpejší tvor, akého som kedy videl. Keď sme k nej prišli, ona vtiahla hlavu do svojho panciera. To mi pripomína tých mnohých ľudí, keď sa dostanú pod pôsobenie Evanjelia. Oni neveria zázrakom. „Dni zázrakov pominuli,“ hovoria. Jednoducho sa schovávajú do svojho panciera.

„Dobre,“ povedal som si, „musím s ňou nejakú pohnúť.“ A tak som na ňu lial vodu, ale bolo to zbytočné. Ona bola stále vo vnútri. Potom som si povedal, „Už viem, ako na to,“ zobral som ju a išiel k rieke a hodil ju do vody, ale ukázalo sa len niekoľko bublín.

Brat, niektorých ľudí môžeš krstiť dopredu alebo dozadu. Oni idú do vody ako suchí hriešnici a vyjdú von ako mokří. Ale stále sú to hriešnici. Viete, čo som nakoniec urobil s tou korytnačkou? Zapálil som oheň a strčil som ju do toho ohňa a hneď so sebou pohla! Rýchlo sa ponáhľala a utekala preč. Dnes je potrebné, aby sme mali kazateľov, ktorí by nerobili ústupky, ale začali v cirkvi znovu kázať Ducha Svätého a oheň.

Vráťme sa teda k rozprávaniu o Ježišovi. Keď Ján Krstiteľ krstil v končinách Samárie, prišli k nemu a povedali, „Dnes príde Herodes. Nekáž teda o manželstve a rozvode, lebo on žije s manželkou svojho brata Filipa.“

Viete si predstaviť muža naplneného Duchom Svätým, aby robil takéto kompromisy? „Nie, priatelia,“ povedal Ján, „je to nezákonné, aby mal jeho ženu.“ Stálo ho to hlavu, ale bol víťazom.

Keď Ján kázal, uvidel dvoch mužov, ako k nemu prichádzajú. Jeden z nich mu povedal, „Chceš mi teda povedať, že príde čas, kedy prestane v chráme denný obetný poriadok?“

Práve v tejto chvíli uvidel Ján prichádzajúceho Ježiša a zavolať, „Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta,“ a Ježiš vstupoval do vody a bol Jánom pokrstený. Boh to dosvedčil slovami, „Toto je Môj milovaný Syn, v ktorom sa Mi zaľúbilo.“ Potom Ježiš odišiel na púšť, kde bol štyridsať dní a nocí pokúšaný diablom. A potom zahájil Svoju službu.

Teraz pristúpime k nášmu textu. Ježiš opustil dom Lazara a išiel na vidiek. Keď Ježiš opustí dom, ihneď príde nemoc a ťažkosti. Brat, keď On opustí tvoj dom, iste sa dostavia ťažkosti.

A potom, keď Ježiš odišiel, Lazar onemocnel. Poslali teda pre Ježiša, ale On neprišiel. Keby sa to prihodilo mnohým z vás, že ste poslali pre pastora a on neprišiel, iste by ste ihneď opustili Zbory Božie a pripojili sa k Cirkvi Božej alebo naopak. Videl som toľko ľudí, ktorí prenášali svoj členský lístok sem a tam, až sa mi z toho robí zle. Prečo ho nevložíte do Baránkovej knihy, tam, kde by mohol zostať na veky! Prestaňte s tým behať sem a tam.

Ale prišla temná hodina, keď Lazar zomrel. To bola tá najtemnejšia hodina, ktorú ten dom kedy zažil. Živiteľ rodiny zomrel. Môžem počuť tých farizejov, ktorí hovoria, „Ach, čo je to s tým božským uzdravovateľom? Kde je On? Len nech sa nablízku niečo prihodí, a On sa tomu vyhýba.“ Vzali teda Lazara a zabalzamovali jeho telo a pochovali ho. Prešiel prvý deň, druhý, tretí a štvrtý. A potom, v tej najtemnejšej hodine, akú kedy ten dom zažil, prišiel Ježiš. A On prichádza práve tak – v tej najtemnejšej hodine. On vždy prichádza v pravý čas, však?

Spomínam si z Božieho Slova, ako sa raz tri Božie deti nepoklonili pred modlou a neuctievali ju. Mali byť za to upálení. Toho večera pred upálením v ohnivej peci sa modlili celú noc. A nasledujúce ráno boli vyvedení a ich ruky spútané. Tá pec bola rozpálená sedemkrát viac než kedykoľvek predtým. Kráľ Nabuchodonozor im povedal, „Počujte, dávame vám ešte jednu šancu. Vari si myslíte, že váš Boh vás vytrhne?“

A oni povedali, „To bude v poriadku, aj keď nás nevytrhne, ale nepristúpime na kompromis.“

Ten starý kráľ povedal, „Chcete to vziať späť, vy banda náboženských fanatikov?“

Oni odpovedali, „Nie, náš Boh má moc nás vytrhnúť.“ Každopádne boli uvrhnutí do ohňa. Bol to pre týchto veriacich veľmi temný deň, však? Ale pamätajte, tam hore sa niečo deje, keď tu dole prebieha taká vec.

Môžem vidieť Pána v Jeho Sláve, vo Svojom rúchu kňaza ovinutým okolo, ako vzhliada dolu a pozoruje tých troch hebrejských mládencov. Naraz vidím mocného anjela, ako sa ponáhľa k Majstrovi. Vyťahuje svoj meč a hovorí, „Majster, videl si to, čo sa deje v Babylone! Traja pravdiví veriaci kráčajú v ústrety smrti. Dovoľ mi zostúpiť a zmením tú scénu.“

Potom mu Ježiš povedal, „Gabriel, vlož svoj meč do pošvy. Si dobrým anjelom a vždy si Mi bol poslušný, ale nemôžem ti dovoliť, aby si išiel.“

A chvatom príbehne iný anjel. Skláňa sa pred svojím Majstrom a hovorí, „Pozri, Majster, traja veriaci idú v ústrety smrti. Dovoľ mi ísť do Babylonu a zmietnuť to dnešného rána z povrchu zeme.“

Ale Ježiš hovorí, „Aj ty si dobrým anjelom a mohol by si to urobiť, ale nedovoliť ti ísť.“ Anjel sa postavil do pozoru a Pán povedal, „Pôjdem Sám. Táto úloha vyžaduje celého muža.“

Ešte jeden krok a traja hebrejskí mládenci by našli svoju smrť. Vidím Ježiša, ako vstáva z trónu, a počujem, a počujem Ho, ako hovorí, „Pod' sem, východný vietor, západný, severný a južný“ (všetko na nebesiach Mu je poddané). Na západe sa ukáže temné búrkové mračno, a počujem Ho, ako hovorí, „Nuž, ty búrkové mračno, pod' rýchlo sem. Dnes ráno musím ísť do Babylonu.“ A búrkové mračno sa spúšťa k trónu, Ježiš sa na neho postaví, chytí do ruky cik-cak blesk a bum! Ponáhľa sa nebesami s východným a severným vetrom, dolu do tej ohnivej pece. Prichádza práve v tom kritickom momente. A vchádza do ohnivej pece ako štvrtý muž, ako Ten, podobný Synovi Božiemu. Vchádza dovnútra, pretrháva putá na ich rukách a koná sa tam konferencia. Ježiš prichádza vždy v pravý čas.

Vráťme sa teda do domčeka Lazara. Ježiš prichádza a počujem toho starého farizeja, ako hovorí, „To je ten náboženský fanatik, ktorý prichádza po tom, keď ten chlapec zomrel a je pochovaný.“

Ale Marta vedela, že Boh je vo Svojom Synovi. Vedela, že keby len ku Nemu mohla prísť, potom by sa dozvedela, prečo sa to stalo. Uteká teda k Nemu. Vyzerá to tak, že má právo povedať, „Prečo si neprišiel?“ To by bol moderný prístup. „Prečo si neprišiel, keď sme Ťa volali? Budeme musieť vymeniť cirkev.“ Ale niečo také sa nestalo. Je to váš prístup ku Bohu, ktorý prináša výsledky. Marta mala lásku. Ona povedala, „Pane, keby si bol tu, môj brat by nezomrel. Ale aj teraz viem, že o čokoľvek požiadaš Boha, Boh Ti to dá.“

Možno, že si už bol v každej lekárskej ordinácii a klinike v tomto kraji, ale aj teraz, o čokoľvek by si požiadal Boha, On ti to dá! Ježiš je stále na pravici Božej a prihovára sa podľa tvojho vyznania. To súhlasí! Ale aj teraz ti Boh dá to, o čo by si Ho požiadal.

Marta mu povedala, „Áno, Pane, viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň.“

Pozrite, Pán pokrčil ramenami a povedal, „Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo Mňa, ak by aj zomrel, žiť bude. A každý, kto žije a verí vo Mňa, nezomrie na veky. Veríš tomu?“

Marta je na pravom mieste a pred tým pravým mužom. Vyslovuje to pravé vyznanie, jej viera je na tom správnom mieste. Hovorí, „Áno, Pane, ja som uverila, že Ty si Kristus, Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.“ Teraz sa musí niečo stať.

Nedávno som sa stretol so ženou, ktorá mi povedala, „Brat Branham, ty toľko kážeš o Ježišovi Kristovi. Prečo nekážeš o tom, čo sa dnes deje?“

Povedal som, „Pani, Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a aj na veky.“

Ona povedala, „On bol iba dobrým človekom. Môžem ti dokázať, že Ježiš Kristus bol iba smrteľným mužom. Môžem ti to dokázať priamo z Biblie.“

Povedal som, „Veľmi rád, ukáž.“

Ona povedala, „V Biblii je povedané, že keď Lazar zomrel, Ježiš zaplakal. On bol iba smrteľným človekom.“

„Áno, on bol človekom, keď plakal, ale keď pozdvihol Svoj hlas a povedal, 'Lazar, vyjdi von', tak bol Bohom.“

Nezaujímá ma, čo hovorí tento svet. Môžu mi povedať, čo sa im páči, ale ja som Ho poznal v moci zmŕtvychvstania. Môžem Ho vidieť, že je iba človekom, keď zostupuje z hory po tom, čo bol pokúšaný

diablom, ale keď povedal, „Lazar, vyjdí von,“ mužovi, ktorý ležal štyri dni v hrobe, to bolo niečo viac ako len človek. To prehovoril Boh. Porušiteľnosť spoznala svojho Majstra a duch svojho Stvoriteľa.

Áno, On bol človekom, keď zostupoval hladný z hory. Bol človekom, keď sa rozhliadal pod stromom, čo by bolo na jedenie. Bol človekom, keď bol hladný, ale keď nakrmil päť tisíc ľudí piatimi bochníkmi chleba, bol viac ako človek. Bol Boh-človek. Keď ležal vtedy v noci na dne starej lode, bol jednoduchým človekom. Tá stará loďka sa hojdala na vlnách sem a tam ako nejaký kus korku. Desať tisíc diablov na mori sa zaprisahalo, že Ho tejto noci potopia. Bol unaveným človekom, lebo celý deň z Neho vychádzala duchovná sila, takže údery vín Ho nemohli zobudiť. Jeho učeníci prišli k Nemu a povedali, „Majster, nedbáš, že hynieme?“ Povstal a postavil sa jednou nohou na hranu lode, pozrel pred seba a povedal, „Utíš sa.“ A hľa, ten mohutný vietor sa utíšil. To bol Boh v človeku.

On bol človekom na kríži volajúcim o zľutovanie, „Bože môj, Bože môj, prečo si Ma opustil?“ On bol človekom, keď zomieral, ale vo veľkonočné ráno, keď vstal a zlomil putá smrti, pekla a hrobu, bol niečím viac ako človekom! Vtedy bol Synom živého Boha! Verte tomu! On je dokonca i teraz tu. Vezmi si svoje lôžko [Brat Branham sa obrátil ku chorým ľuďom na lôžkach – pozn.prekl.] a choď domov! [V tejto chvíli istá žena v pokročilom štádiu rakoviny, ako neskôr vydala svedectvo, nepočula brata Branhama, keď toto povedal, ale pocítila, že sa niečo stalo. Povstala zo svojho lôžka a bola uzdravená mocou Božou! - pozn.prekl.]

Nadprirodzené Evanjelium

2. kapitola

Dni navrátenia

Rád by som vám prečítal z knihy Joela, 1. kapitoly, verše 1-3.

Slovo Hospodinove, ktoré sa stalo k Joelovi, synovi Petuelovmu.

Počujte to, starci, a pozorujte ušami, všetci obyvatelia zeme! Či sa to stalo za vašich dní a či za dní vašich otcov?

Rozprávajte to vašim synom, a vaši synovia nech rozprávajú svojim synom a ich synovia pokoleniu, ktoré príde potom.

To, čo zostalo po húseniciach, požrali kobyľky; to, čo zostalo po kobyľkách, požrali pažraví chrobáci, a to, čo zostalo po chrobákoch, požrali chrústi.

A teraz z 2. kapitoly Joela, verše 25-27 - Boh dal zaslúbenie.

A nahradím vám roky, ktoré požrala kobyľka, pažravá chrobač, chrúst a húsenica, moje veľké vojsko, ktoré som posielal na vás.

A tak budete jesť a nasýtite sa a budete chváliť meno Hospodina, svojho Boha, ktorý učinil s vami predivné veci, a môj ľud sa nebude viacej hanbiť na veky.

A poznáte, že ja som prostred Izraela a že ja Hospodin som váš Boh, a že niet iného. A tak sa môj ľud nebude viacej hanbiť až na veky.

JOEL hovorí o strome Izraela a hovorí: čo ponechal jeden škodca, zožral ten druhý.

Izrael – ten „figový strom“

Židia boli vždy prirovnávaní k figovému stromu. Myslím si, že to, čo povedal Joel o požieraní, sa vzťahuje na Izrael. Tí žrúti požírali Božiu vinicu, Jeho dedičstvo. Izrael bol taký ohlodávaný, že nezostalo nič, okrem holého skrvaveného pahýľa. A myslím si, že Ježiš sa o tom zmieňuje, keď hovorí, „Pozrite na figovník a všetko stromovie: keď už pučia a vidíte to, sami od seba viete, že je už blízko leto. „Tak aj vy, keď to uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko kráľovstvo Božie.“ (Luk. 21:31)

Istý neveriaci mi raz povedal, že mi môže dokázať, že Biblia nie je pravdivá. Prvá vec, o ktorej sa zmienil, bola, že Ježiš bol zlodejom, lebo keď išiel obilnými poliami, ktoré Mu nepatrili, jedol zrna. Odpovedal som mu, že On je „Pánom žatvy,“ a že to v prvom rade patrilo Jemu.

On ďalej dodal, že v Matúšovi 24 Ježiš predpovedal mnohé pohromy a povedal, „Toto pokolenie nepominie, a všetko to sa stane.“ On povedal, že celé toto pokolenie pominulo, a ďalšie pokolenie po nich. A pokračoval a povedal, že tieto veci sa nikdy nenaplnili, a rovnako tak Kristus znova neprišiel. On veril, že Ježiš nebol nikým iným, než ako každý iný človek.

Božie tajomstvá zjavené „nemluvnätám v Kristovi“

Povedal som, „To zjavne ukazuje, môj priateľ, že Boh ukryl tieto veci pred múdrymi a opatrnými a zjavil ich nemluvnätám, takým, ktoré sú schopné sa učiť.“ Tieto veci nie je vôbec možné pochopiť pomocou teológie. Je to smutné, keď sa ľudia chopia teológie miesto Ducha Svätého. Namiesto vyučovania cirkevnej teológie by mala byť cirkev vedená Duchom Svätým. Oni odstránili ten vrchný príbytok, kam správne mali ísť a modliť sa a hľadať Boha a byť naplnení Duchom Svätým, oni miesto toho postavili jedáleň [v angl. slovná hračka: Upper room (horná dvorana) - supper room (jedáleň) – pozn.prekl.] Jedáleň nie je Božím spôsobom prispievania na cirkevné veci. Boh povedal, „Doneste celý desiatok do domu pokladu, aby bola potrava v mojom dome“ (Mal. 3:10). Človek, ktorý miluje Boha, bude mať potešenie z podporovania Božieho diela. Rád ho budeš podporovať, veľmi rád. Keď podporuješ cirkev, pomáhaš Bohu, lebo, „Nakoľko ste to učinili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste učinili.“ (Mat. 25:40). Povedal to Ježiš.

„Nepominie toto pokolenie, až sa to všetko stane“

A tak som tomu mužovi odpovedal, „Pozri, priateľ, nepochopil si, čo Ježiš povedal, 'Nepominie toto pokolenie, než sa to všetko stane.'“ Ktoré pokolenie? To, ktoré uvidí, ako ten strom vypustí svoje puky. Čo je tým stromom? To je ten istý strom, o ktorom hovoril Joel. Keď uvidíte Židov, ako sa vracajú do Jeruzalema, figovník vypúšťa svoje puky. A toto pokolenie nepominie, kým sa to všetko nenaplní.

Práve v rovnakom čase, keď sa toto prebudenie s uzdravením začalo prejavovať na zemeguli, Židia boli vyhlásení nezávislým národom a Šesťcipá Dávidova hviezda zaviala nad Jeruzalemom po prvý raz po mnohých storočiach. Strom vypustil svoje puky. A Židia sa vracajú. Boh zatvrdil faraónovo srdce, aby ich nepustil z Egypta. Boh zatvrdil Hitlerovo srdce, Stalinovo, a tých ostatných národov a obrátil ich proti Židom. Keď chcete vedieť, koľko je hodín, pozorujte Židov. Oni sú Božím kalendárom.

Rovnako ako Židia, tak aj my odvrhujeme Krista

Hospodin nikdy nezavrhne Izrael, povedal to v Jeremiášovi 31:37.

„Ak budú voľakedy zmerané nebesia hore a budú vystihnuté základy zeme dole, vtedy i ja zavrhnem všetko semä Izraela pre všetko to, čo porobili, hovorí Hospodin.“

Títo ľudia boli zaslepení na určitú dobu, aby sme my mohli obdržať prístup ku Svetlu. Ale teraz my zavrhujeme, odmietame a križujeme znova Ježiša Krista. S našou teológiou zámerne vysvetľujeme neúčinnosť Krvi. Zle vysvetľujeme Božiu moc. Rovnako tak vysvetľujeme zázraky a divy. Je to veľkým hriechom dnešných ľudí, že odmietajú Božie poslanstvo o Duchu Svätom, je to, ako by niekto odmietal Boha Otca za dní Mojžiša, alebo Ježiša Krista za dní Jeho tela. Keď zavrheš tú prenasledovanú cestu spasenia, potom totálne zavrhuješ Boha a odvraciaš sa od Neho. Židia boli horliví pre Boha, ale odvrhli Ježiša. Duch Svätý, ktorý je dnes večer prítomný, je tým istým Bohom, ktorý viedol Izraelské deti na púšti. Odmietnuť Ho znamená smrť. Posúď sám seba!

Od času Letníc bol „figový strom“ čas od času prerezaný

Joel uvidel, ako to prichádzalo – obnova cirkvi. „Čo zostalo po húseniciach, zjedli kobyľky, a čo zostalo po kobyľkách, zjedli chrobáci, čo zostalo po chrobákoch, dojedli chrústi.“ Aký verný obraz našej doby! Ale Boh sa ku nám obracia a hovorí, „Ja nahradím! Ja nahradím! Nahradím to, čo ste kedysi mali.“ Nahradit' niečo znamená dať na pôvodné miesto. V Jánovi, 15. kapitole, On hovoril o vínnom kmeni a ako ho prišiel prezať. Ale kobyľky a tí ostatní škodcovia hrýzli a zožrali všetko, až nezostalo nič okrem pahýľa. Avšak Boh povedal, „Ja prinavrátim. Ja to postavím presne naspäť tam, kde to bolo na začiatku.“ Brat, odo dňa Letníc oni ten strom ustavične ohlodávali. To, čo ponechala jedna skupina, požrala druhá. „Ale Ja to prinavrátim, nahradím,“ hovorí Pán. „Dovediem ho späť do pôvodnej krásy. Vrátim mu späť toho istého Ducha Svätého, ktorého mal. Postavím uprostred neho prorokov. Vložím do vnútra znamenie a zázraky. Učiním to presne tak,“ hovorí Pán.

Áno, jedna skupina mala pokrikovanie, druhá ho odstránila. Skoncovali s oslavou Pána a staromódnyimi modlitebnými zhromaždeniami. Lebo kvôli horúcemu počasiu majú miesta, kam môžu prísť autom bez toho, aby z neho vystúpili, a tomu hovoria kostol, cirkev. Nikto nechce chodiť do cirkvi. Je to prejav toho, že sú žraní červami.

Boh povedal - „Ja nahradím“

Oni hovoria, že Božské uzdravenie je otázkou minulosti a nejaké pokrikovanie sa skôr hodilo pre babičku. Tie ostatné požehnania boli pre učeníkov. Odňali teda cirkvi všetky tie požehnania. Ale Boh hovorí, „Ja nahradím, privediem ich späť.“ Haleluja! „Ja nahradím,“ hovorí Pán. A to mi postačí!

Premýšľam o Dávidovi, ako sa tej noci cítil trochu unavený, očakával na znamenie, ktoré by mu povedalo, kedy má vyraziť do boja. Keď tak ležal, tu naraz počul, ako čosi zašušťalo v tom kríku moruše. Boh kráčal pred ním. Boží vietor, zvuk v kríku moruše, počujem ho dnes, ako zhromažďuje, vyťahuje. Haleluja! Moc Božia obväzuje, drví tie steny narovno deliace, posielala cirkev odiatu do krásy Letníc. Nie fanatizmus, nie chladnú naškrobenú cirkev, ale rýdzu, pokrstenu Duchom Svätým a Boh pôsobí v nej skrze divy a zázraky, a tak dokazuje Svoju prítomnosť. „Ja nahradím,“ hovorí Pán.

Útecha Božieho hlasu

Pred nejakým časom, počas lovu v Kanade, som sa vrátil do tábora veľmi unavený, bol som vzdialený asi 1000 míľ od nejakej upravenej cesty. Bolo to v úplnej divočine. Zapol som rádio, ktoré som mal so sebou. Možno bolo počuť čas od času hlásenie polície. Bola nás celá skupina, asi šesť kazateľov. Prvé hlásenie, ktoré sme počuli, bolo kazateľovi Williamovi Branhamovi, aby sa ozval do Dawson Creek oddeleniu Kráľovskej horskej polície, a to kvôli istému naliehavému prípadu. Ach! Čo to len mohlo byť? Pozastavil som sa nad tým, či sa doma niečo nestalo. Boli sme vzdialení tri dni cesty od toho miesta. Jeden kazateľ povedal, že ihneď vyrazí so mnou. Ale namietol som, že sa to nepodarí, že cestovať takto v noci je príliš riskantné. A tak som odišiel kúsok do lesa, sklonil kolená a pýtal sa Boha, o čo ide. Modlil som sa dve hodiny. Upadol som do vytrhnutia a Pán hovoril, „To sa netýka tvojho domu, nejde o tvoje deti. Nieкто iný sa chce s tebou spojiť.“ V takomto prípade môžeme hovoriť o pomoci v núdzi, ktorá je stále prítomná! Aká útecha! Ó, počuť Boží hlas!

„Zvuk valiaceho sa prudkého vetra“ - prebúdza!

Nasledujúci deň, keď som rýchlo cválal na koni, ktorý rozrážal z cesty vetvy, ako si razil cestu dopredu, museli sme prechádzať krajinou, ktorá bola zasiahnutá lesným požiarom. Stáli tam vysoké, statné stromy a vietor v ich vetvách pískal smutnú, žalostnú melódiu. Pomyslel som si, „Ako strašidelne vyzerá toto miesto.“ Zakaždým, keď vietor zafúkal, stromy sa nepohli, ale zastonali a zaúpeli. Zastavil som koňa, priviazal som ho a kúsok som sa vzdialil, aby som si tie stromy prezrel. Povedal som, „Sláva Bohu. Vidím to, čo povedal Joel.“ To mi pripomína niektoré z tých dnešných formálnych cirkví, ktoré stoja ako veľké, statné, impozantné veže, ktoré kedysi mali život, ale teraz sú mŕtve. Kôra na nich zhorela, termity ich požierajú, a keď prichádza vánok toho mohutného vetra (Ducha Svätého), nie sú schopné urobiť nič, len sa sťažovať, jačať a stonať. Nie sú z toho schopní nič pochopiť. Kedysi mohutný les, kedysi mohutná, vysoká veža, ale teraz mŕtva.

Existuje obnova - skrze Ducha Svätého

„Čo zostalo po húseniciach, zjedli kobyľky.“ Iste, to sú cirkvi a oni tam stoja ako hrobky, pôsobia žalostným dojmom. Pastori vo vnútri

hovorí, „Dni zázrakov pominuli.“ Keď na nich dorazí ten mohutný závan vetra, oni hovoria, „Tieto veci sú z diabla.“ Áno, oni sú tie stromy. Sú to cirkvi. Pozerajú späť a hovoria, že ich vodcovia konali to a ono. Ale čo Duch Svätý koná uprostred nich dnes? Vyzerajú ako stromy, ale sú mŕtvi. Pomyslel som si, „Ó, Bože, zostane ten les už navždy taký?“ Potom som počul ďalší závan vetra a všimol som si mladý porast, ktorý vyrastal. Zakaždým, keď do neho narazil vietor, on vyvádza a tancoval a poddával sa vetru. Povedal som, „To je starodávne navrátenie s mocou Ducha Svätého zostupujúce v podobe mohutného privalu vetra. V tom je život. Haleluja!“

Ten nový porast nepopiera Božiu moc. On jednoducho hovorí, „Všetko je možné.“

Boh si pripravuje cirkev plnú slávy

Všimol som si ďalšiu vec. Zakaždým, keď sa zachveli tieto stromčeky, pôsobilo to dojmom, ako by mali byť vytrhnuté s koreňmi zo zeme. Čo sa to deje? Oni sa v zemi uvoľňujú, aby sa mohli hlbšie zakoreniť. Zakaždým, keď k znovuzrodenému človeku prichádza prebudenie, to ním zachveje, aby sa zakorenil do hĺbky. Je to pre neho ďalšia skúsenosť. Keď prichádza vietor, oni nestoja nehybne a nestonajú a nenariekajú, oni do toho vojdú a príjmu to, čo prichádza. Uvoľnia sa. Vezmú do seba trošku života a pohybuju sa spolu s vetrom!

„Ja nahradím,“ hovorí Pán. Čo On tým myslel? On navráti ľudí, ktorí budú veriť. Keď budú chcieť zostať mŕtvi a stonať a bedákať a hovoriť, že dni zázrakov pominuli, môžu. Ale aj napriek tomu tu vyrastá trošku porastu. Boh bude mať Svoju cirkev dokončenú – stojacu vo svojej nádhere, odiatu v spravodlivosti a uchovávanú Duchom Svätým, sprevádzanú znameniami a divmi. Len si vzdychajte ďalej, letničný dážď prší. Sláva Bohu, spadol aj na mňa. Som tak rád, že môžem povedať, že som jeden z nich. Boh je stále Bohom. Duch Svätý je daný znova. On zachvieva tým porastom. Cirkev ešte nestojí vo svojej plnej sile, ale každopádne rastie do hora. Dážď na ňu prichádza, vietor fúka, krúti ju a zachvieva. A ona pokračuje v raste. A jedného dňa príde Boh a vezme si ju.

Musíte vojsť do toho veľkého prebudenia teraz!

V minulosti boli Božou mocou veľké prebudenia. Práve som skončil čítanie o Johnovi Wesleyovi, ako kázal Božské uzdravenie. Istý

kazateľ to neznášal, a tak počas bohoslužby proti nemu použil líšku a pustil na ňu cvičeného psa na líšky. John Wesley sa k nemu obrátil a povedal, „Slnko nezapadne nad tvojou hlavou trikrát a budeš ma volať, aby som sa za teba modlil.“ Ten muž toho večera pred západom slnka zomrel volajúc Johna Wesleyho, aby prišiel a modlil sa za neho.

My máme znova veľké prebudenia a Boh je s nami. Áno, uzavrite priateľstvo so Slovom Pánovým, „Ja nahradím“, ono sa vypíňa pred vašimi očami. Zahodte svoje pochybnosti a strach a VOJDITE DO TOHO VEĽKÉHO PREBUDENIA TERAZ!

Nadprirodzené Evanjelium

3. kapitola

Ježiš a legión zatratených

Počas dnešného popoludnia by som vám chcel prečítať odstavce o mužovi, ktorý bol posadnutý legiónom zlých duchov. Mohli by sme skutočne povedať, že ten muž žil uprostred legiónu zatratených. Čítam z Marka 5:

A prišli na druhú stranu mora do kraja Gadarénov. A ako vyšiel z lode, hneď sa s ním stretol človek z hrobov, v nečistom duchu, ktorý to človek mal svoje obydlie v hrobách, a už ho ani reťazami nemohol nikto viacej poviazať (prečítajte si, prosím, verše 4-13).

Vidím Ježiša, ako sa minulej noci pokúša preplaviť na druhú stranu jazera v tom vlnobití. Prečo si zvolil túto noc práve takúto príhodu na mori, potom, čo celý deň vyučoval a uzdravoval nemocných? Lebo v tejto krajine, v Gadare, ho volala jedna duša. Pomyslite len na to, že On prechádza na druhú stranu jazera, len aby spasil jednu osobu, aby uzdravil jedinú osobu. On príde zo slávy aj v dnešné popoludnie a oslobodí každého jedného z vás! Dovoľte Mu ich nájsť, úprimné srdcia, do ktorých by mohol vojsť, a On príde v každú hodinu dňa aj noci. Som tomu tak rád, vedieť, že On je mojou skrýšou, v každom súžení pomocou vždy pripravenou.

Nemáme o tom žiaden záznam, rovnako tak o nikom inom z Gadary, kto bol uzdravený okrem toho šialenca. Zamyslite sa nad tým biednym mužom a jeho stavom. Snáď niekedy predtým bol vážnym občanom. Chcem teraz zapôsobiť na vašu predstavivosť. Možno niektorí z ľudí z okolia ho doviedli do toho, aby sa držal preč od cirkvi alebo aby odišiel od Boha. A hneď potom ho satan prinútil k ďalšiemu kroku, možno začal piť. A tak sa stával viac a viac odpadlíkom. Po nejakom čase ho satan uvrhol do šialenstva a býval v hrobách. Musel byť hrozným človekom. Spútali ho okovami, ale on ich vždy roztrhal ako nejaké nitky. To nebola jeho ľudská sila. To bola diabolská sila, ktorá to spôsobila. Diabol je mocný, ale Boh ešte mocnejší.

Keď pozerám na sestru Carterovú, spomínam si na jej údy, ktoré neboli silnejšie než násada na metlu. Ležala pripútaná na lôžku deväť rokov a osem mesiacov. Keď bola zasiahnutá Božou mocou, vstala a bežala ku klavíru a hrala, „Ježiš, chcem byť blízko kríža.“ Ona dnes žije, jedenásť rokov po tom, čo bola uzdravená. Od tej doby už ani raz nebola pripútaná na lôžko. Niekoľko sa opýtal, „Ako ona mohla vstať?“ Odpovedal som, „Držala ju moc živého Boha.“ Podrobila sa Božej moci.

Keď vidíte mňa, vášho brata, ako mávam videnia, to nie je nič iné, ako to, že sa podrobujem Duchu Svätému. Vy, ktorí ste chorí, môžete sa podrobiť Duchu Svätému a žiaden neuh vás ďalej neudrží. Ste v poriadku a môžete vydať svedectvo. Vy, ktorí ste hriešni, môžete byť oslobodení. Len sa celkom vydaj Bohu a uvidíš, čo sa stane. To je jadro toho všetkého. V tom nie je žiadne tajomstvo. Keď sa poddáš Bohu, potom to už nie si ty, je to Pán, ktorý to spôsobí. Nie ste radi, že máme dnes takú príležitosť?

Ten Legión sa možno z času na čas spamätal a pozastavil sa nad tým, „Čo tu vlastne robím?“ Má na sebe reťaze a celé telo má poranené. Ale diabol ho ihneď vrhá do ďalšieho záchvatu. Možno si spomenul na svoju manželku a deti, počas tých pár rozumných okamihov.

Keď loďka Ježiša dorazila k tej krajine, vyšli na breh, a tu sa proti nim vyrútil ten muž z cintorína. Len sa pozrite, kde ho diabol prinútil bývať. Pre diabla je to vhodný lokál – na mieste mŕtvych. To je pravdivé aj dnes, človek, ktorý je mŕtvy vo svojich prestúpeniach a hriechoch, a ktorý neverí v moc vzkriesenia Pána, žije „na cintoríne“.

Niektoré z tých formálnych cirkví, ktoré majú formu pobožnosti, ale zapierajú jej moc, sa tomu podobajú. O Božej moci hovoria, „To je vytvorené citové vzrušenie. To je mentálna a psychologická záležitosť.“ Diabli, ktorí ich vedú k takému záveru, sú chytrí. Veľkňazi a zákonníci za dní Ježiša, ktorí popierali Ježiša Krista, boli vysoko brilantnými biblickými učencami. Ten istý náboženský diabol ovplyvňuje ľudí aj dnes.

Akonáhle prišiel Ježiš, pribehol ten muž a tváril sa veľmi zbožne. Tak sa správa diabol. Diabol vie, ako byť zbožný a prefíkaný, učený a uhladený.

Potom ten maniak padol a poklonil sa pred Ježišom. Možno sa opýtate, „Prečo by to diabol robil?“ Akože, Judáš dokonca Ježiša pobožkal, keď ho zrádzal. Náboženské duchy. Biblia hovorí, aby sme skúmali duchov, či sú z Boha.

Týchto náboženských duchov nachádzate v každom veku. Diabolský duch vždy popieral toho rýdneho Ducha Božieho. Zakaždým, keď prichádza Duch Boží, nasledujú ho znamenia a divy.

Keď Balám išiel preklínať Izrael, postavil sedem oltárov a obetoval obeť. Presne to robili Izraeliti. Hospodin sa to pokúšal Balámovi prekaziť, a to cez nemú oslicu, ale on napriek tomu prišiel a postavil sedem oltárov, ako požadoval Jehova, a obetoval sedem čistých obetí. Ale to, v čom Balám sklamal, bolo, že opomenul vidieť Ohnivý stĺp, ktorý sprevádzal Izrael. Balám si myslel, „Dobre, som fundamentalista, tak obetujem to, čo požaduje Jehova, a potom pôjdem a budem preklínať tento ľud – týchto ľudí, ktorí mali bohoslužbu s uzdravovaním. Mojžiš vztýčil hada na tyči a ktokoľvek na neho pozrel, bol uzdravený. Oni mali rôzne znamenia a zázraky od Boha. To je to, čo z nich robilo to, čím vsuktu boli – deti Božie.

Balám si myslel, že ich zasiahne kľatbou. Fundamentálne povedané, on bol na tom rovnako tak dobre ako oni, a preto obetoval svoje obeť a predviedol svoj doktorát teológie a oni stáli okolo obetných zvierat a hovorili, „Veľký Jehova, vieš, že sme vzdelaným a veľkým národom, zastav týchto ľudí.“ Ale Boh prehovoril k Balámovi a oznámil mu, aby hovoril iba to, čo Boh vloží do jeho úst, a tak išiel, a keď uvidel Izrael, povedal, „Nepozeraš na nepravosti v Jakobovi... a pokrikovanie kráľa je počuť uprostred nich.“ Haleluja!

Aký je v tom rozdiel? Moábiti boli na tom fundamentálne rovnako ako Izraeliti, ale rozdiel spočíval v tom, že Boh potvrdil Izrael znameniami a divmi, ktoré ho sprevádzali.

Pavol povedal, že „v posledných dňoch budú mať ľudia formu pobožnosti, ale jej moc budú zapierať. A od takých sa odvracaj.“ A Ježiš povedal, „Znamenia potom tí, ktorí uveria, budú mať tieto: V mojom mene budú vyhánat' diablov, budú hovoriť novými jazykmi, brať hadov, a ak by vypili niečo smrtonosného, nič im neuškodí; na nemocných budú kľásť ruky, a budú sa mať dobre.“

Ó, môj brat, sestra, dôverujte, počujem hlas výdatného dažďa. Jedného dňa Boh odťahne nebeskú oponu a vyleje neobmedzene Svojho Ducha na tých ľudí, ktorí si prekliesnili cestu krvavým morom, a čo to bude za zhromaždenie!

Ale teraz sa vráťme späť k tomuto maniakovi.

Ten gadarénsky muž mal náboženského démona. Odkiaľ to vieme? On bežal a poklonil sa Ježišovi. Možno máte pravdu. Ale

okamih. Diabol sa sklonil pred Ježišom. Vyznal Ho verejne a povedal, „Ježiš, Syn Boha najvyššieho.“

Ježiš nariadil tomu diablove, aby z neho okamžite vyšiel. Teraz tam mal diabol pekný domov, a tak sa mu nechcelo opúšťať túto krajinu. A tak je to s diablami. Keď sa usadia v nejakej skupinke ľudí, nechce sa im odchádzať. Oni sú tvrdohlaví. Ak povieš, že neveríš v Božské uzdravenie, je to diablove pôsobenie, keď toto veríš.

Potom ten legión zatratených požiadal Ježiša, že ak už musí odísť, či by nemohli vojsť do tých sviň, a Ježiš nechal to rozhodnutie na nich. Keď sa krajinou rozniesla správa o tejto udalosti, ľudia sa prišli pozrieť a uvideli toho muža oblečeného a pri zdravých zmysloch. Povieť vám, že keď obdržíte krst Duchom Svätým a Kristus sa zabýva vo vás, budete pri zdravých zmysloch. On mal zdravý rozum pre bohoslužbu. Pozrite, kde on potom bol – sedel pri Ježišových nohách. Aké nádherné miesto na posedenie.

Potom prišli ľudia a opýtali sa na svoje svine, kde asi sú. Povedali Ježišovi, aby odišiel z ich zeme. Ak by ich prebudenie malo stáť toľko peňazí, radšej ho nechceli. Keď prídem do Slávy, rád sa dozviem, aký bol následok svedectva Legióna na tých pastierov sviň v tých končinách.

Ľudia v tejto krajine sa cítili viac doma s démonmi a sviňami, ako sa cítili s milým Ježišom. Cítili sa pokojnejšie s diablami a sviňami, a viete, že to isté je dnes? Pri samotnom náboženskom cítení a pri pomyslení, že by mali dať nejaký peniaz do cirkvi alebo sa postaviť a vydať v cirkvi svedectvo svojej viery, och, oni radšej nebudú chcieť počuť nič, čo súvisí s náboženstvom. Oni si radšej zostanú so svojimi sviňami a legiónom vo vnútri, miesto toho, aby mali Ježiša.

Pred nejakým časom som navštívil Gary v Indiane a oni mi ukázali jednu z tých veľkých oceliarní. Pracovali tam ľudia, a potom zapískala píšťala a oni sa zastavili. V uličkách boli rozhádzané kovové trusky. A ten muž, ktorý mi to ukazoval, stlačil gombík a nízko nad zemou prechádzal veľký magnet na nákladniaku a všetky tie trusky hneď skočili k tomu magnetu a boli odvezené na miesto, kde boli znova odmagnetované a hodené do pece k novému spracovaniu.

Môj sprievodca sa opýtal, „Ako sa ti to páči?“

Povedal som, „Haleluja!“

Povedal, „Čože?“

Povedal som, „Práve som o niečom uvažoval.“

Opýtal sa, „Určite áno, ale o čom?“

Povedal som, „Uvažoval som o takom veľkom Magnete v Sláve. Jedného dňa sa On zníži a zodvihne toto staré chatrné telo ku novému sformovaniu.“

„A prečo ten magnet nezobral všetky tie trusky?“

„Niektoré boli z hliníku – tie nie sú priťahované magnetom.“

Povedal som, „Haleluja! Ale prečo nebol zodvihnutý aj ten kúsok železa?“

On odpovedal, „Pretože bol pripevnený k zemi.“

Brat, som tak rád, že som oslobodený zo všetkých okov. Opustime to všetko a ponorme sa do Ježiša Krista. Buďme znovuzrodení a naplnení Duchom Svätým. Buďme zmagnetizovaní Jeho mocou, aby sme, keď On príde, mohli s Ním odísť. Chcem povedať spolu s Pavlom, „Aby som Ho poznal v moci Jeho zmŕtvychvstania!“ Keď ma zavolá, chcem byť schopný povstať uprostred nich, a na tie veci, ktoré sú za mnou, zabúdajúc a k tým, ktoré sú predomnou, úsilne bežím k cieľu, k odplate horného povolania Božieho v Kristovi Ježišovi nechávajúc tento svet za sebou. Haleluja!

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júni 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke



www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí



www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí